

DE LIVING

Een toneelspel in drie bedrijven

door

BENNY BRAEM

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LIVING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **BENNY BRAEM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/012
ISBN 9789038517360

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 6 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2 dames en 4 heren)

PIERRE: Veertiger, ongewild de leider. Al jaren dakloos, getekend door het straatleven. Drank is troost.

PIEPER: Dertig, op zoek naar haar eigen plaatsje in die harde wereld. Probeert op een eerlijke manier te overleven.

ARLETTE: Twintiger, knappe vrouw, laatst bijgekomen. Een beetje mysterieus, wat voor de anderen de aanleiding vormt om haar beter te leren kennen.

COIS: Vijftiger, filosoof, geeft ongezouten zijn mening over alles. Beste vriend van Pierre. Al langst dakloos.

JOS: Dertiger, don Juan, valt uit de toon door zijn kleding, een deftig kostuum. Heeft weinig scrupules als het op overleven aankomt.

JASPER: Twintiger, jonge kerel die het pad van de daklozen kruist.

DECOR

De 'Living'. Een aantal paletten die op elkaar zijn gestapeld. Hier en daar ligt een versleten kussen of staat een oude strandzetel.

EERSTE BEDRIJF

Scène één

(Pierre alleen op, hij zucht.)

PIERRE: Dat is raar, Cois is hier nog niet. Dat is niet zijn gewoonte. Meestal legt hij er als eerste de riem af. *(Hij gaat zitten, doet een schoen uit.)* Miljaar dat doet deugd. Waar zou die uithangen? Hij zal weer een uitleg klaar hebben. Meneer loopt er de laatste tijd de kantjes af, maar als je hem bezig hoort, werkt hij tachtig uren per week. Wat hij werken noemt, natuurlijk. *(Hij trekt zijn kous uit, ruikt eraan.)* Volgende week toch eens langs de wasserette gaan. *(Uit het niets.)* “Gij vuile klootzak!” Wat moet je daar op antwoorden? Ga je in discussie dan riskeer je nog wat kloppen op de koop toe. Zeg je niets, dan lijkt je een waardeloze zak. *(Even stilte. Naar de zaal. Recht.)* Je vindt dat hij gelijk heeft. Is het niet? Ik zie het aan je blik. Ik hoor het je denken “niemand dwingt je om hier ... op één blote voet de zielenpoot uit te hangen”. Maar “Vuile klootzak”, dat is er toch ver over. Waar haalt hij het recht, om zoiets te zeggen. Hij kent me niet eens. Gewoon omdat ik hem om twintig cent vroeg. Zo’n reactie dat doet pijn, dat mag je gerust weten. En je hebt gelijk meneer/mevrouw niemand dwingt me. Maar soms is het lot genadeloos en krijg je zulke rake meppen dat je tegen de grond gaat en de kracht niet meer vindt om terug recht te krabbelen. *(Hij drinkt uit zijn heupfles. Wijst ernaar.)* Ik zie je de wenkbrauwen fronsen. “Dat helpt ook niet!” Nee, je hebt weer gelijk. Het helpt niet, maar het verdooft. Het maakt alles wat dragelijker. *(Hij gaat zitten en doet zijn kous en schoen terug aan.)* Dragelijker... zoals eventjes over je blote voet wrijven. *(Hij kijkt glimlachend in de zaal.)* “Maar mij zal het nooit overkomen!” Daar zijn jullie van overtuigd, niet? Het is waar hé. Ik lees het in jullie ogen. Weer de nagel op de kop? Nu even serieus. Wil je een gratis les van een ervaringsdeskundige. Wees maar zeker, dat ik weet waarover ik praat. ‘Zoiets’, *(fluistert)* zal mij nooit... mag je nooit luidop zeggen. Gevaarlijk. Niet doen. Alles wat je luidop zegt, kan tegen je worden gebruikt. Ik dacht jaren geleden ook; daklozen, waardeloze, willoze klaplopers zijn het. Het crapuul van de straat. Hebben die niets beters te doen. Hoe laag kun je vallen, hoe kun je je zo laten gaan. Dat ze zich niet dood schamen. Zoek werk. Maar kom ons niet lastig vallen met de problemen waar je zelf voor hebt gezorgd. Dat was een tijd! Ik dacht dat ik onoverwinnelijk was. Toen ik achttien was, schreeuwde ik van de daken dat alle leraars losers waren. Machtsgeile hufters, die thuis niets te zeggen hadden. Die er hun plezier in vonden om jonge mensen dag in dag uit te domineren. Ik heb verdorie zestien jaar voor die snotapen gestaan. Wiskunde! Ik lachte iedereen uit die zich wilde settelen. Huisje, tuintje, boompje, vrouwtje, kindje. Dat is de strop rond je nek. Doe toch niet mee met die klein burgerlijke bullshit. Ik verkondigde dat voor iedereen die het wilde horen. De wereld lag open voor ieder die de guts had. En die had ik. Na mijn studie wou ik een jaar lang op wereldreis. Niets of niemand zou mij vertellen wat ik moest doen. Op mijn vierentwintig was ik getrouwd en vader. Niet echt voor gekozen, een speling van de natuur zullen we maar zeggen. Het is alsof ze je hierboven horen roepen en even naar elkaar kijken en zeggen: “Rustig vriend, zet niet zo’n grote mond op. We zullen dat ventje eventjes met zijn voetjes op de grond zetten. Trek eens aan zijn touwtjes.” Dus ... ssst. *(Hij fluistert, wijst naar boven.)* Ze luisteren mee.

PIEPER: (*Op, rondkijkend.*) Tegen wie ben je bezig, Pierre. Hier is niemand.

PIERRE: Nee? Spijtig. Soms denk ik dat ik op een podium sta en dat er een massa volk gekomen is om naar mij te kijken.

PIEPER: Ja man!

PIERRE: Dat ze aan mijn lippen hangen om mijn verhaal te horen. Dat ik ze hoofdschuddend zie nadenken.

PIEPER: Op een podium?

PIERRE: Een mens mag toch dromen.

PIEPER: Dromen doe je als je slaapt, niet als je met wijd open ogen zit en ondertussen je veter bindt.

PIERRE: Heb jij geen dromen meer?

PIEPER: (*Stilte*) Daar vul je je maag niet mee.

(Pierre neemt een slok)

Je begint toch nog geen roze olifanten te zien?

PIERRE: Nee, het zijn nog grijze. Maar er zijn er een paar bij met een roze tutut aan en die doen een dansje. (*Maakt ook enkele danspasjes.*) Zeg dingske.

PIEPER: Ben je mijn naam weer vergeten? Zeg maar Pieper. Iedereen noemt mij achter mijn rug zo.

PIERRE: Dat is niet kwaad bedoeld hé.

PIEPER: In je gezicht poeslief, maar achter de rug, de volle laag. Het is hier niet anders dan in de 'normale maatschappij'.

PIERRE: Hola, een momentje. Wij maken wel deel uit van de normale maatschappij.

PIEPER: Is dat zo?

PIERRE: Natuurlijk, wij zijn de kankergezwellen van onze welvaart. Maar geef toe Pieper, er zijn toch niet veel gasten met zo'n speciaal stemmetje. Cois die kan je perfect nadoen.

PIEPER: Waarom verschiet ik daar niet van.

PIERRE: Waar zit de rest?

PIEPER: Geen idee.

PIERRE: Heb je al gegeten?

PIEPER: Bij pizzeria 'Roma' een Hawaï, twee stukken en ook een punt..., ik weet niet wat het was. Het smaakte in ieder geval. Wat de mensen allemaal laten liggen. Het was nog warm.

PIERRE: Je moet Angelo eens proberen, echt veel beter. Maar daar moet je niet voor tien uur 's avonds gaan snuffelen. Want dan hebben ze hun bakken nog niet buiten gezet.

PIEPER: Angelo, ga ik onthouden. Maar tien uur vind ik wat laat om 't eten, dan krijg ik het zuur.

PIERRE: Oei meneer heeft een gevoelig maagje. Zo'n stukje pizza 's morgens, dat kan ook smaken.

(Arlette op. Meteen is de interesse voor Pieper verdwenen.)

Ha schoonheid!

ARLETTE: Hoe ouder hoe zotter.

PIEPER: Zotter, dat zal nogal meevallen. Er lopen er hier anderen rond. Zot nee dat geloof ik niet... maar zat dat is zeker.

ARLETTE: (*Sarcastisch*) Pierre zat, dat kan niet!

PIEPER: Je weet Arlette, drank maakt de tongen los. Je kent het spreekwoord: als de drank is in de man, is de wijsheid in de kan.

ARLETTE: Dan moet er eerst nog een beetje wijsheid in die man hebben gezeten. Is de heupfles al leeg?

PIERRE: Bijlange niet, even bijgetankt. Voor ik naar hier kwam, ben ik langs een slijterij gepasseerd. Een mens mag niet vergeten zijn boodschappen te doen.

ARLETTE: Dat is zeker dat jongen. Even voorbij lopen en dan springt de drank in je fles. Ik probeer dat elke dag aan de bankautomaat. Maar bij mij lukt dat niet.

PIEPER: Pierre heeft daar een lopende rekening.

ARLETTE: Bij de bank?

PIEPER: Bij die slijterij.

PIERRE: Een rekening, zot. Je gaat toch niet betalen voor iets wat je een uur later moet uitpissen. Mijn record is vijftien seconden om mijn flesje te vullen. Je mag alleen niet kieskeurig zijn. Je moet pakken waar je bij kunt en waar ze het minst op letten. (*Presenteert zijn fles aan Arlette.*) Eens proeven?

ARLETTE: Nee, merci.

PIEPER: Ik heb een houten muil zeker.

(*Pierre geeft hem tegen zijn zin het flesje. Pieper proeft.*) Wat is dat voor rommel?

PIERRE: Arlette, echt niet? Twee slokjes en je trekt je dansschoenen aan.

PIEPER: Volgens mij heb je een boon voor Arlette.

ARLETTE: (*Negeert die opmerking.*) En die hebben je nog nooit betrappt?

PIEPER: Dat ze je in zo'n chique winkel binnen laten. Als dat mijn winkel was, zou je er zeker niet in komen.

ARLETTE: (*Lachend*) Die werken met blind personeel. Stel je voor, telkens als ze iets verkopen moeten die eerst eens proeven om te weten wat het is. Tegen 's avonds lopen die allemaal op hun handen en voeten.

PIERRE: (*Vindt het niet geestig.*) Wat een mop.

PIEPER: Dat is de droomjob voor Pierre.

ARLETTE: Zonder zever, hebben ze je nog nooit betrappt?

PIERRE: Neen. Na jaren leer je de knepen van het vak kennen. Alleen binnenstappen als er veel volk is. Dan durven ze niets te zeggen, zeker niet dat je niet welkom bent. Zou hun reputatie kunnen schaden. En dan hebben ze het ook veel te druk. En de rest weet je al. Als je wil, moet je maar eens mee gaan.

ARLETTE: Merci voor de les. Maar drank is niets voor mij.

PIERRE: Wat ik niet begrijp, is waarom zo'n madame met jouw klasse hier op straat rondhangt. Heb je hier al eens goed rondgekeken. Jij bent hier een uitzondering.

PIEPER: Oei, zijn testosteron begint te werken.

PIERRE: Hola Pieper, je piept zo hevig! Ook last van je hormonen? Allez Arlette, waarom?

ARLETTE: Dat ga ik nu eens niet aan je neus hangen. Toch niet vandaag. Maar ik wil je wel één ding vertellen. Ik blijf hier niet!

PIERRE: (*Sarcastisch*) Natuurlijk niet. Ik ook niet. Hoelang ben je hier al? Een week of twee, drie?

ARLETTE: Ja, zoiets.

PIERRE: En je bent nu tot die conclusie gekomen? Dat is snel. (*Hij begint onbedaarlijk te lachen.*)

ARLETTE: Is dat grappig?

PIERRE: Nee, ik was hier twee dagen en dan heb ik op de markt staan brullen. "Niet met mij! Ik denk er niet aan! Dit wil ik niet. Ik blijf hier niet!" Maar ja. (*Hij spreidt zijn armen en doet alsof hij een trekpop is. Eerst armen, dan hoofd, dan benen. Hij stapt en valt slap neer.*)

ARLETTE: Het is naar zijn hoofd geslagen.

PIERRE: Ssssst! (*Hij wijst naar boven.*) Ze horen alles.

ARLETTE: Hoe diep kan een mens vallen. (*Ze neemt een tomaat uit haar zak en begint te eten.*)

PIEPER: Smakelijk. Ziet er een lekkere uit. Daar zijn geen plekken aan.

PIERRE: Ik moet eens gaan pissen. (*af*)

PIEPER: Tof om dat te laten weten, Pierre.

ARLETTE: Eens bijten?

PIEPER: Nee, merci. Ik ben bij de Italiaan gaan eten. Een aanrader, echt heel lekker.

ARLETTE: Ja, verschil moet er zijn. (*Wijst naar haar tomaat.*) Gepikt van een groentekraam op de markt. Zo'n markt, dat is pas luxe. Hier een pompelmoes, daar een kiwi en twee bananen. Het is daar zelfbediening zonder te scannen. Fruit is heel gezond. Weet je dat ik in die twee weken al drie kilo ben vermagerd.

PIEPER: Zo te horen vind je het hier nog niet zo slecht. Een slanke lijn zonder duur regime. En aan elke vinger een aanbieder als je het zou willen. De droom van alle vrouwen.

ARLETTE: Is dat zo?

PIEPER: Dat willen ze toch doen geloven. Een mooi snoetje, de ideale maten eens lief lachen en je broodje is gebakken. Daar vallen alle mannen voor. Alle reclames beweren niets anders. Modellen met een slanke lijn worden bedolven onder zwoele liefde. Ze willen iedereen doen geloven dat dit het uiterste geluk is. Zelfs vrouwenboekjes zijn er niet vies van.

ARLETTE: Lees jij vrouwenboekjes?

PIEPER: Bijlange niet. Maar ...

ARLETTE: Dat mag, hoor. Je moet mij daar geen uitleg voor geven. Maar ik geloof niet dat ik het hier zo tof vindt als jij mij probeert wijs te maken.

PIEPER: Dat begrijp ik, maar komaan zeg, je weet toch wel dat je er goed uit ziet. Te

goed om hier rond te dolen.

ARLETTE: Dat speelt toch geen rol hoe je eruit ziet.

PIEPER: Ha, dat speelt geen rol! Wel merci, daar draait heel de wereld rond. Als je dat niet begrijpt, leef je op een andere planeet. En ze hebben gelijk. Geef toe, wat is er mooier dan een knappe vrouw.

ARLETTE: Dat is toch niet te doen! Jij ook al. Mannen, hoe is het mogelijk. Wij leven hier op straat, hebben niet eens een deftig bed en het eerste waar ze aan denken is seks.

PIEPER: Daar heb je geen bed voor nodig.

ARLETTE: Nee, dat is waar. Je begrijpt best wat ik wil zeggen. *(Even stilte)* Heb jij er weet van dat er hier ... je verstaat best wat ik bedoel.

PIEPER: Wat?

ARLETTE: Zonder zever, is het hier gevaarlijk voor een vrouw?

PIEPER: Ik zou toch niet gerust zijn. Buiten jou heb ik nog geen vrouwelijke 'collega's' tegengekomen.

ARLETTE: Collega's, dat is proper gezegd. Maar het is mij ook al opgevallen. Weet je, misschien is het zwakke geslacht dan toch niet zo zwak. Op één uitzondering na, die wel op straat is beland.

PIEPER: Het zwakke geslacht. Mijn gat. Jullie bepalen alles. Dat is altijd zo geweest en dat zal altijd zo blijven.

ARLETTE: Altijd zo geweest?

PIEPER: Natuurlijk, heel de geschiedenis door. Alle leiders en koningen verloren hun verstand voor hun droomvrouw. En bij de meeste bleef het niet bij één. Die madammen draaiden ze allemaal rond hun vinger. Zelfs in de bijbel is dat zo. Wie heeft er Adam in de appel laten bijten?

ARLETTE: Daar was ook geen kunst aan. Mannen hebben altijd honger.

PIERRE: *(Terug)* Heeft er iemand van jullie nog iets om te knabbelen? Na mijn aperitief krijg ik altijd honger.

(Ze negeren hem. Arlette haalt een krant uit haar tas en begint te bladeren. Pierre begint dan in zijn tas te zoeken.)

Scène twee

PIERRE: Heeft er iemand van jullie Cois vandaag gezien?

PIEPER: Als jij het niet weet, wie dan wel. Jullie zijn, hoe zeg je dat ... van die handen op een buik.

ARLETTE: Vier handen op één buik.

PIEPER: Vier?

ARLETTE: Ja, vier handen.

PIEPER: Op één buik! Hoe kan dat nu. Dat heb ik nog nooit gezien en zeker nooit gehoord.

PIERRE: Ik ben er niet gerust in, het is niet zijn gewoonte om zolang weg te blijven zonder mij te verwittigen.

PIEPER: Als ik jullie samen bezig zie en hoor, moet ik altijd aan de dikke en de dunne of Slisse en Cesar denken. Voortdurend elkaar pesten en plagen maar elkaar geen ogenblik kunnen missen.

ARLETTE: Nee Pierre, ik heb Cois niet gezien.

PIERRE: Waar hangt die pipo uit? Wedden dat hij weer wat is tegen gekomen. Volgens mij trekt hij het noodlot aan.

ARLETTE: Je maakt je wel rap zorgen.

JOS: Niet zonder reden.

ARLETTE: Waarom zeg je dat?

PIERRE: Ik heb er al van alles mee meegemaakt. Weet je op een keer zag hij het hier echt niet meer zitten. Niets was nog goed, alles te veel. Hij was het leven op straat kotsbeu. Het was niet te doen. Er was geen land mee te bezeilen.

ARLETTE: Depressief?

JOS: Dat kunnen wij niet krijgen. Dat is een ziekte van rijke mensen die alles hebben en toch niet content zijn. Zich daarom ongelukkig voelen en niet eens weten waarom.

PIEPER: Dat is dan nog eens goed nieuws.

JOS: Hij was juist een kip dat zijn ei niet kwijt kon, ik werd er gek van. Hij wilde hier weg.

PIEPER: Wie niet!

JOS: Plots was hij verdwenen. Ik zat ermee. Ik vreesde het ergste. Ik ben hem overal gaan zoeken. Geen spoor. Later heb ik gehoord dat hij het politiekantoor was binnen gestapt, hij ging hem aangeven.

ARLETTE: Waarvoor?

JOS: Hij zei dat hij een bank ging overvallen. De politie bekeek hem eens en vroeg of ze zijn pistool mochten zien. Dat had hij natuurlijk niet. Ze lachten hem vierkant uit. Ze stuurden hem terug de straat op. Maar bij het naar buiten gaan, pikte hij een politie uniform. Een half uur later, stond hij op het drukste kruispunt van stad het verkeer te regelen. Met alle gevolgen van dien, dat kun je begrijpen. Dan heb ik hem in drie maanden niet gezien en op een dag stond hij hier terug. Hij klopte op zijn buik en zei, de batterijen zijn terug opgeladen. Maar verder geen woord uitleg.

ARLETTE: Het is inderdaad een rare gast.

PIEPER: Raar? Volgens mij zit er hier en daar wel een vijsje los. Ze noemen hem niet voor niets zot Coiske.

PIERRE: Je bent zo fel vandaag, het is wel al eens anders geweest. Die pizza's waren wat sterk gekruid zeker.

PIEPER: Komaan zeg, ik heb die naam niet bedacht. Daarbij, een bijnaam, is toch niet kwaad bedoeld, heb je zelf gezegd. Laat ons eerlijk zijn, veel zinnigs komt er niet uit Cois.

(Geen reactie van Pierre. Hij gromt enkel.)

Ik weet het, hij is je beste vriend en het is niet leuk om zulke dingen te horen. Maar heb ik gelijk of niet?

PIERRE: Kijk jullie vragen zich af wat ik in Cois zie. Wel zijn eenvoudig. Hij ligt niet wakker van wereldproblemen, waar toch geen sterveling iets aan kan doen. Maar als vuile Jozef van onder de brug niets te bikken heeft, dan draagt hij hem zijn laatste stuk brood. En inderdaad hij komt soms eigenaardig uit de hoek.

PIEPER: Sorry.

PIERRE: Kun jij niet weten.

PIEPER: Ik heb soms een veel te grote mond.

PIERRE: Het probleem is, als er geroddeld wordt, wordt dat dikwijls ook geloofd. Zeker als er wat sensatie mee te maken heeft. Waar vullen ze een krant mee? Met scoops, verwrongen titels, oneliners. Ze plaatsen ergens een vraagteken achter en ze kunnen alles schrijven. Mensen zijn aasgieren. Ze hebben geen snavel om te pikken, maar ze maken elkaar af met woorden.

PIEPER: Dat was niet mijn bedoeling.

PIERRE: Dat geloof ik. Wij weten wat we aan elkaar hebben. Onder ons maakt dat toch niets uit.

PIEPER: Jawel, blijkbaar zeg ik soms dingen die verkeerd overkomen. Zwijgen is soms beter.

PIERRE: Daar zijn de meeste hier heel sterk in. Wij komen hier elkaar elke avond tegen. Maar van wie weet je waarom hij hier is terecht gekomen? En wij zijn lang niet de enige dolers hier in de stad.

PIEPER: *(Zwijgt even.)* Van niemand.

PIERRE: Juist. Hier is niemand die met zijn problemen te koop loopt. Dus kun je ook niet weten wat Cois heeft gemaakt tot wat hij nu is.

PIEPER: Jij weet het wel.

PIERRE: Ja.

ARLETTE: *(Neemt de krant uit haar rugzak en begint te bladeren.)* Maar jij gaat het ons niet zeggen.

PIERRE: Dat is niet aan mij. Pieper, soms ben ik een zeurpiet, moet je je niets van aantrekken. Klets er maar op los. Dat brengt wat sfeer in 't kot, kunnen wij nog eens lachen.

COIS: *(Al zingend op.)* Breng die rozen naar Sandra. Voor ze de stad verlaat. Breng die rozen naar Sandra, het is misschien niet te laat.

PIERRE: Wel knapperd, waar heb jij gezeten?

COIS: Ik heb de beste dag, nee, wat zeg ik. De beste, beste, beste dag van mijn leven beleefd.

ARLETTE: Zie je Pierre, zorgen voor niets. Ik heb het je gezegd. Heb je de lotto gewonnen?

COIS: Lotto! Bijlange niet. Geloof me, daar zijn zaken die meer waard zijn dan een paar miljoen.

PIEPER: Dat zegt Cois, de man die geen nagel heeft om in zijn gat te krabben. Niet te geloven. *(Terzijde.)* Maar hij heeft ze wel alles netjes op een rijtje. Dan volgns

mij toch in wanorde.

ARLETTE: Als de flikken die twee in één zakje laten blazen, wordt dat volgens mij een nieuw wereldrecord.

PIERRE: Hoe zit het, krijgen wij nog iets te horen of ben je weer fabeltjes aan 't vertellen.

COIS: Teut! Niets fabeltjes. Ik ben ergens geweest, waar iedereen heel vriendelijk was. En kraaknet, je kan het je niet voorstellen. Je kon daar van de grond eten. En het belangrijkste, ik ben daar de knapste vrouw van de stad, nee van het land, nee van de wereld, tegen het lijf gelopen.

PIEPER: En die is toen gaan lopen.

COIS: Pieper, houd uw pieper. Nog nooit zo'n schoonheid gezien. Als ik mijn ogen sluit, zie ik ze voor me.

PIERRE: Sandra!?

COIS: Nee, Miranda.

ARLETTE: Waarom zing je dan over Sandra?

COIS: Wat een vraag. Omdat ik over Miranda geen liedje ken. Sandra trekt toch op Miranda.

ARLETTE: Heel logisch. Waarom kom ik daar zelf niet op?

COIS: Geen fantasie zeker. *(In extase)* Breng die rozen naar Sandra. Voor ze de stad...

PIERRE: Je hebt mij nu echt wel nieuwsgierig gemaakt. Hoe lang ben je daar gebleven?

COIS: Een hele dag. Van deze morgen tot ... daarjuist.

PIEPER: Dan kan hij niet bij de Miekies zijn geweest. Een hele dag amusement kan hij niet betalen.

ARLETTE: Dat weet ik zo nog niet. Stel dat hij wel de lotto heeft gewonnen en ons niets wil zeggen. Volgens mij zou dat een prima zet zijn. Als dat de ronde doet, ben je geen seconde veilig.

COIS: Het eten was ook prima.

PIERRE: Komaan Cois, waar?

COIS: *(Ritst zijn mond dicht.)* Dat is voor mij nu eens een weet en voor jullie een ongrijpbare scheet.

PIERRE: *(Ruikt aan Cois.)* Jij ruikt anders dan anders. Ben je daar in het bad geweest?

COIS: Wie zal het zeggen jongen.

PIERRE: Vooruit Cois, hang het klein kind niet uit.

COIS: In de bijbel staat "zoek en gij zult vinden". Voor de rest wil ik het daar niet meer over hebben.

PIERRE: Begin er dan niet over.

COIS: Wie is er hier het klein kind? Heb ik gelijk of heb ik gelijk? *(Naar Arlette)* Wat ben jij aan het doen?

ARLETTE: Denk eens goed na.

COIS: Lees jij de gazet?

ARLETTE: Nee, ik bekijk alleen de prentjes.

COIS: Is het hier nog niet erg genoeg dat je al de miserie van heel de wereld wil weten.

ARLETTE: Dat is therapie voor mij. Dan word je bewust dat er altijd zijn die het nog slechter hebben als wij.

PIEPER: Dat zou mij dus moeten troosten.

PIERRE: Ik weet dat er veel meer zijn die het veel beter hebben. Daar moet ik geen gazet voor lezen. En over die ... dinges, wat is er daar allemaal, bootvluchtelingen, asielzoekers en al die andere rare gasten daar schrijven ze de gazet mee vol. Maar over ons, mensen van hier, geen woord. Waarom? Niet interessant genoeg of willen ze niet weten dat wij bestaan?

PIEPER: Ginder of hier, Pierre. Overall is het hetzelfde. Het is ieder voor zich. Waarom kruipen die vluchtelingen met zo'n massa op een veel te klein bootje. Omdat 'ikke' ook mee wil.

PIERRE: Ga je ze nog terug zien?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze